

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Petru Ursache
judecători: Nadejda Toma și Vladimir Timofti

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul – șef - interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Jeleapov Gheorghe xxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat r-nul xxx,
or. xxx, str. xxx, xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.05.2016 – 24.06.2016;

Instanța de apel: 14.07.2016 – 11.10.2016;

Instanța de recurs: 15.12.2016 – 01.03.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 24 iunie 2016, Jeleapov Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare. Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța de fond a constatat că, Jeleapov Gheorghe, la data de 11 februarie 2016, aproximativ la ora 22:30, aflându-se la poarta domiciliului său amplasat în r-nul xxx, or. xxx, str. xxx nr. xx, în timpul discuției cu Buzadji Serghei cu privire la faptul că, Jeleapov Gheorghe anterior i-a insultat pe Buzadji Serghei și Ghiumiușliu Serghei prin telefon, în urma conflictului apărut, din intenții huliganice, urmărind scopul răfuielii fizice cu Buzadji Serghei pe motivul presupusei relații a acestuia cu fosta sa soție, în prezența lui Ghiumiușliu Serghei, Ghiumiușliu Grigorii și Caicî Vadim, care se aflau în stradă, l-a luat pe Buzadji Serghei de mână, trăgându-l spre el, în rezultat l-a doborât la pământ. Apoi, aflându-se la pământ între Jeleapov Gheorghe și Buzadji Serghei a continuat lupta pe răzorul de flori din curtea lui Jeleapov Grigori și în continuarea intențiilor sale huliganice încălcând grav ordinea publică cu intenția de a-i cauza lui Buzadji Serghei leziuni corporale, acționând cu o deosebită obrăznicie, luând de pe răzorul de flori un cuțit de bucătărie, intenționat i-a aplicat două lovituri peste corpul lui Buzadji Serghei cauzându-i leziuni corporale sub formă de plagă înțepată nepenetrată a cutiei toracice din

stânga pe suprafața posterioară, plagă înțepată suprafeței anterioare umărului drept, calificate drept vătămare corporală ușoară, după care Ghiumiușliu Grigorii și Caică Vadim cu scopul curmării acțiunilor huliganice din partea lui Jeleapov Gheorghi și cu scopul de a acorda ajutor lui Buzadji Serghei, l-au dus din curtea casei lui Jeleapov Gheorghi.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat admiterea apelului și casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscut vinovat Jeleapov Gheorghi în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat următoarele argumente:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, motive din care decizia urmează a fi casată.

Necontestând calificarea juridică a acțiunilor inculpatului, procurorul consideră că, instanța de fond i-a aplicat acestuia o pedeapsă prea blândă, și astfel nu va fi atins scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată inculpatului nu a fost individualizată în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, nu a fost luată în considerare personalitatea inculpatului, influența pedepsei aplicate pentru corectarea și reeducarea acestuia.

A indicat că, inculpatul anterior în mod repetat a comis infracțiuni intenționate, se caracterizează negativ, consumă băuturi alcoolice și este predispus să comită infracțiuni intenționate împotriva vieții și sănătății persoanei.

Consideră că, inculpatul nu a făcut concluziile adecvate, nu a mers pe calea corectării și în mod repetat a comis infracțiuni în mod intenționat.

Instanța de fond la emiterea sentinței nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise de inculpat.

În opinia procurorului, inculpatului urma să-i fie aplicată o pedeapsă privativă de libertate, care este proporțională infracțiunii comise de către acesta, deoarece o pedeapsă mai blândă nu va duce la atingerea scopului pedepsei penale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 octombrie 2016, apelul declarat de către procuror, a fost admis, casată sentința, inclusiv din oficiu, și pronunțată o nouă hotărâre prin care în privința lui Jeleapov Gheorghi recunoscut vinovat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, în conformitate cu art. 2, alin. (1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016, a fost încetat procesul penal.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că, prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată a instanței de fond, cu respectarea prevederilor art. 100, alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, acțiunile inculpatului corect fiind calificate în baza indicilor calificativi ai infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal – huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care

încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Referitor la cererea de apel înaintată de procuror și cererea înaintată personal de către inculpat privind aplicarea actului de amnistiei, instanța de apel a considerat necesar de a da prioritate cererii inculpatului în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece dacă situația inculpatului cade sub incidența legii nominalizate, acesta urmează să beneficieze de efectele legii menționate.

În sensul dat, instanța a constatat că, la data de 11 octombrie 2016 inculpatul a depus cerere prin care solicită aplicarea în privința sa a prevederilor Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece se căiește sincer de cele comise și vina în comiterea infracțiunii o recunoaște în întregime, astfel, manifestând o căință activă în cadrul procesului penal, prin faptul că și-a recunoscut integral vina în comiterea faptei prejudiciabile imputate; infracțiunea de care este învinuit a fost săvârșită până la adoptarea Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, iar în calitate de pedeapsă conform sancțiunii normei de incriminare este prevăzută închisoarea până la 7 ani.

În concluzie, instanța de apel a conchis că, inculpatul întrunește condițiile necesare pentru aplicarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016 și față de inculpat urmează a fi aplicată amnistia, cu încetarea procesului penal în privința acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287, alin. (3) Cod penal.

6. Procurorul a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, la 01.12.2016, în termen, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, dacă eroarea nu poate fi corectată de către instanța de recurs ordinar.

În motivarea recursului, procurorul invocând temei de drept pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel și-a bazat soluția pe declarațiile bănuितului (f.d.67), care nu au fost cercetate în cadrul cercetării judecătorești;

- în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016, deoarece acesta nu a manifestat căința activă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal consideră că criticile aduse de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței*, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra lor instanța de apel s-a expus detaliat și motivat, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

Instanța de apel, examinând cauza, a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către procuror, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal atestă, că recurentul în principiu critică hotărârea instanței de apel pentru faptul că a fost adoptată o soluție de încetare a procesului penal în baza art. 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016, deși inculpatul, în opinia recurentului, nu a manifestat căința activă.

Verificând decizia atacată în raport cu criticile invocate, Colegiul penal constată, că în prezenta speță instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, hotărârea adoptată cuprinde temeuri de fapt și de drept care au dus la caz, la încetarea procesului penal în privința inculpatului, din motivul aplicării Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Colegiul reține că instanța de apel în hotărârea adoptată, a indicat că analizând declarațiile inculpatului, ultimul a confirmat faptul conflictului care a avut loc între el și partea vătămată, a confirmat faptul aplicării loviturilor cu cuțitul asupra părții vătămate, totodată în instanța de apel inculpatul a recunoscut pe deplin învinuirea și s-a căit de cele comise în acest sens fiind depusă de către inculpat o cerere prin care a solicitat să fie amnistiat (f.d.188). Instanța de apel a remarcat și faptul că partea vătămată nu a înaintat careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat. Astfel, instanța de apel a statuat că inculpatul a manifestat căința activă în cadrul procesului penal, recunoscându-și vinovăția integral, iar careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat, partea vătămată nu are.

Totodată, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a statuat asupra faptului că în privința inculpatului nu sunt aplicabile restricțiile prevăzute de art. 10 alin. (1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la

proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016, deoarece deși inculpatul anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni care se califică ca fiind gravă, însă în privința acestuia antecedentele penale sunt stinse.

Colegiul penal reiterează, că în conformitate cu art. 1 alin. (1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sânt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

Prin urmare, Colegiul apreciază ca fiind juste concluziile instanței de apel privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 2 alin. (1) al Legii nr. 210 privind amnistia, care stipulează că, procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani. Relevant pentru cauza dată este faptul că, sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului și prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, prevede ca pedeapsă, închisoare de la 3 la 7 ani, precum și acel fapt că vinovăția inculpatului este confirmată pe deplin de probele administrate la dosar, care nici nu au fost contestate de către participanții la proces, totodată, în privința inculpatului nefiind stabilite restricții stipulate la art. 10 al Legii nr. 210 privind amnistia.

Astfel, în opinia Colegiului penal, sunt întemeiate concluziile instanței de apel privind încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea amnistiei, care potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei și care conform art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală este o circumstanță care exclude urmărirea penală și generează încetarea cazului.

Referitor la alegațiile recursului, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor din apel privind înăsprirea pedepsei inculpatului, Colegiul penal menționează, că acest temei poate fi invocat în cazul în care pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată contrar prevederilor legale. Însă, în speță, instanța de apel a adoptat o hotărâre de încetare a procesului penal în legătură cu faptul aplicării amnistiei față de inculpat, procesul penal fiind încetat, astfel fiind înlăturată răspunderea penală a inculpatului.

Totodată, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă *o eroare gravă de fapt*, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Însă, în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul – șef - interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui **Jeleapov Gheorghe xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **30 martie 2017**.

Președinte	(semnătura)	Petru Ursache
Judecători	(semnătura)	Nadejda Toma
	(semnătura)	Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului

Judecător	Nadejda Toma
-----------	--------------